

Ölüm Şehri 3

— maviye-surgun · 13 Mart 2025

Kanserin son evresinde şehir,Kalbinde ok / Kurtuluşu yok.Hangi parçasını keserseniz kesin,
Damarlarından akıyor kara zehir.
Birikmiş gökdelenler gibi toksin,
Dökülen derilerim asfalta yama,
Zifte karışıyorum aşama aşama.

Korku ve ölüm karakolları,
Kana boyanmış bulvar.
İnsani duygular tutuklu,
Üzerlerinde sekiz atar namlu.
Karanlık, çıkmaz sokaklarda.
Terkedilmiş arabalar hurda.
Levhalarda adım başı uyarı,
Çöplüklerde leş kokuları...

Elektrik tellerine çarpılmış bütün kuşlar,
Kömür olmuş başlar.
Ölümler bembeyaz,
Bu şehirde yaralar kabuk bağlamaz.
Her gün yeni bir cinayet ,
Damarlarda dolaşır dehşet.

Beni bekliyor mavi tren,
Güneşi de yanıma alıp
Göç eyledim şehrinizden...